

Marta Valero, mezzosoprano

La mezzosoprano manresana es va llicenciar amb matrícula d'honor en Interpretació de Cant Clàssic i Contemporani a l'Esmuc, on també va estudiar Lied amb Assumpta Mateu, Francisco Poyato i Mitsuko Shirai. Amb veu dúctil i extensa, ha sabut unir la musicalitat i l'expressivitat teatral, afrontant rols operístics com Dido, a 'Dido i Eneas' (H. Purcell), el rol de Tierra a 'Los elementos', d'A. Literes, Angelina a 'La Cenerentola' (G. Rossini), Dinah a 'Trouble in Tahiti' (L. Bernstein), Carmen a 'Carmen' (G. Bizet). Dins el repertori contemporani, interpreta obres de referència com Pierrot Lunaire (A. Schönberg) o les Folksongs (L. Berio). També ha protagonitzat una versió traduïda al català de 'La Veu Humana' (F. Poulenc).

Al llarg de la seva trajectòria, **Marta Valero** ha col·laborat amb orquestres com l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Xavier Puig, interpretant programes simfònics al Palau de la música Catalana, com 'El Somni d'una nit d'estiu' de Felix Mendelssohn, o la 'Simfonia num. 9' de L. van Beethoven; i darrerament amb la ORCAM, dirigida per Marzena Diakun, interpretant la 'Missa in tempore Belli' de F. J. Haydn a l'Auditorio Nacional de Madrid.

Entre els seus enregistraments destaquen 'Doble 5 Suite', amb l'OCT48 interpretant repertori de Manuel Oltra; El CD Benejam, amb el pianista Albert Guinovart. Col·labora en els dos CD de Mercè Torrents 'Cançons secretes' i 'Màgic moment' (2021). Darrerament ha presentat un CD doble amb cançons dels compositors Manuel Oltra i Joaquim Serra (PICAP) amb el pianista Albert Guinovart. Un dels seus darrers compromisos ha estat l'estrena de l'òpera 'Benjamin at Portbou' d'Antoni Ros-Marbà, al Gran Teatre del Liceu.

Francisco Poyato, piano

Francisco Poyato ha ofert concerts, com a intèrpret de Lied, amb Ruth Ziesak, Xavier Sabata, Elena Copons, Mitsuko Shirai, Josep Ramon Olivé, Marta Valero, Roger Padullés, Claron McFadden, Núria Rial, Assumpta Mateu, David Alegret, Judith van Wanroij i Marta Mathéu, entre d'altres. Ha actuat a Barcelona - Palau de la Música, L'Auditori-, Bilbao -Palau Euskalduna, Teatro Arriaga-, Sevilla -Teatro de la Maestranza-, Salzburg -Grosser Saal, Mozarteum-, Brussel·les -Teatre de la Monnaie, Lisboa - Fundació Gulbenkian-, Zagreb -Sala Lisinski- o Venècia -Palazzetto Bru Zane ; i en Festivals Internacionals com el Manuel de Falla de Granada, Schubertiada de Vilabertran, Life Victoria de Barcelona, Münster Festival.

En l'àmbit pedagògic, de 1994 a 2001 va exercir com a pianista al departament de cant de la Universitat Mozarteum de Salzburg. Des de 2001 és professor de Lied i música de cambra a l'Escola Superior de Música de Catalunya. És professor d'interpretació del Màster de Lied per a cantants i pianistes Victoria de los Àngeles; de l'Esmuc, del qual ha estat impulsor. També ha impartit classes magistrals a la Musikhochschule de Karlsruhe, a la Universität Hans Eisler de Berlín i a la Universität Mozarteum de Salzburg.

Francisco Poyato va realitzar estudis superiors de piano, composició i direcció d'orquestra a Barcelona. Es va especialitzar en Lied amb Hartmut Höll i Mitsuko Shirai al Mozarteum de Salzburg. Va ampliar la seva formació liederística i pianística amb Dietrich Fischer-Dieskau, Edith Mathis, Robert Holl, Thomas Hampson, Dimitri Bashkurov, Menahem Pressler, etc. La seva discografia inclou la integral de les cançons d'Eduard Toldrà amb Assumpta Mateu i Lluís Vilamajó per a Columna Música, les cançons de Juli Garreta amb Roger Padullés per a FictaEdicions, les cançons populars franceses i els Haikus de Robert Gerhard amb Maria Hinojosa per a Seed Music i el Winterreise de Franz Schubert amb Xavier Sabata per a Berlin Classics.

MÚSICA

MARTA VALERO i FRANCISCO POYATO

'L'hora de Garreta'

diumenge, 30 de novembre de 2025

12 h - TEATRE CONSERVATORI - MANRESA

ORGANITZA

AMB EL SUPORT

PATROCINA

NOTES AL PROGRAMA

Dues persones musicals molt arrelades a la ciutat de Manresa, la mezzosoprano **Marta Valero** i el pianista **Francisco Poyato**, seran les encarregades de cloure el darrer concert de música clàssica d'enguany al Teatre Conservatori, dins de la programació general del Kursaal, amb què es vol reivindicar aquest històric espai escènic del qual el 2028 es commemoraran els 150 anys de la seva inauguració. Ha estat per aquest motiu que els diferents concerts celebrats han carregat les tintes amb diferents aniversaris musicals com ara el de Juli Garreta (1875-1925) de qui, avui, en podem escoltar, una faceta molt poc coneguda del seu catàleg: el de les cançons. Després d'haver pogut escoltar al llarg d'aquest any diferents obres de Garreta com sardanes o el seu impressionant '*Concert per a violí i orquestra*', ara serà el moment de conèixer unes cançons compostes entre els anys 1900 i 1907 amb les quals el compositor ganxó no va voler més que fer posicionar la cançó catalana dins la gran música europea.

Per fer-ho va desplegar un enginy melòdic, però també un llenguatge harmònic provinent del món francès que va poder conèixer gràcies als salons de música que es celebraven al seu Sant Feliu de Guíxols natal. En escoltar les seves cançons és evident que Garreta havia escoltat i estudiat a compositors com Franz Schubert, Gabriel Fauré, Robert Schumann i, possiblement Maurice Ravel també present en el concert d'avui. Aquesta virtut de sintetitzar determinats trets de la música europea i fer-les convergir en la cançó catalana posicionen a Garreta ja no només en el compositor de sardanes que tenim en l'imaginari, sinó com un dels compositors importants del nostre patrimoni musical que, a més a més, componia sardanes en una forma semblant a com ho fa l'escriptor que escriu un dietari. La idea no és d'aquest cronista, sinó de tot un Eduard Toldrà que mai va deixar de reconèixer la genialitat de Garreta. Qui tampoc ho va deixar de fer mai va ser Pau Casals, autor de dues cançons en el programa d'avui, en afirmar: «Garreta duia a dins l'embrió d'un gran mestre- un embrió que, per manca d'estudis, d'orientacions, d'un ambient propici, no pogué desenvolupar-se convenientment, en circumstàncies més favorables a la seva eclosió, aquesta mena de genis en estat de larva esdevenen un Beethoven o un Brahms».

A part d'aquest bloc de música catalana, la matinal d'avui ens permetrà gaudir també de dos importants compositors europeus que van compondre exquisidament per a la veu des d'universos estètics molt diferents. Robert Schumann va veure estrenat el seu romàntic cicle de vuit Lieder *Frauenliebe und leben* (Amor i vida de dona), l'any 1840. Feia deu anys que el poeta i científic francès Adelbert von Chamisso havia publicat un poemari on descriu la història de l'amor d'una dona pel seu espòs, des de la primera trobada fins a la seva mort. Això com era de preveure va ser matèria d'inspiració per a compositors com Carl Loewe (1796-1869), Franz Lachner (1803-1890), però també Schumann que va llançar-se, de manera intensa i arravatada, a la composició de cançons després d'haver aconseguit casar-se amb la seva estimada Clara. El cicle, estructurat de forma cíclica, ens mostra a un Schumann que sempre va saber expressar l'essència d'allò que transcendia la paraula i no és d'estranyar que el cicle s'hagi convertit en un dels més interpretats de la seva obra liederística.

Un altre important aniversari del 2025 és el del 150è aniversari del naixement de Maurice Ravel a la població basca de Ziburu. Per aquest motiu el duo **Valero & Poyato** ens oferirà dos blocs de cançons. Dues d'elles (*Chanson espagnole* i *Chanson Italienne*) formen part de les 'Cinc cançons' (1910) amb les quals Ravel es va interessar per les cançons populars en diferents idiomes i on, sorprenentment, per a una *chanson espagnole* i una *chanson italienne* va escollir el gallec i el romanesc. No era la primera vegada que Ravel s'interessava per la cançó popular. El 1906 havia publicat les seves 'Cinc melodies populars gregues', unes cançons tradicionals traduïdes al francès per Michel-Dimitri Calvocoressi. Es tracta d'un cicle en què Ravel, un cop més, mostra com el tractament harmònic de la melodia li suposa un camí per assolir una obra carregada de subtilesa, color i essència poètica. I és que, possiblement, l'essència poètica és la que defineix el conjunt d'aquesta hora de Juli Garreta.

Oriol Pérez i Treviño

FITXA ARTÍSTICA

Marta Valero, mezzosoprano

Francisco Poyato, piano

PROGRAMA

1a part

Pau Casals (1876-1976):

Que curtes, vida meva, són les hores.

(Poema d'Apel·les Mestres)

Juli Garreta (1875-1925):

L'enamorat a l'enamorada (Poema de Víctor Català)

Lo Reliquiari (Poema de Francesc Matheu)

Records i Somnis (Poema de Jacint Verdaguer)

Robert Schumann (1810-1856):

Cicle Amor i vida de dona (Cicle) op. 42.

Poemes d'Adelbert von Chamisso (1781 - 1838)

- 1.- *Seit ich ihn gesehen*
- 2.- *Er, der Herrlichste von allen*
- 3.- *Ich kann's nicht fassen, nicht glauben*
- 4.- *Du Ring an meinem Finger*
- 5.- *Helft mir, ihr Schwestern*
- 6.- *Süßer Freund, du blickest*
- 7.- *An meinem Herzen, an meiner Brust*
- 8.- *Nun hast du mir den ersten Schmerz getan*

2a part

Pau Casals:

Silenci (Poema de Joan Alavedra)

Juli Garreta:

La cançó de l'aire (Poema de Josep Calzada)

Capvespre (Poema d'Apel·les Mestres)

Scherzo (Poema de Jeroni Zanné)

Maurice Ravel (1875-1937):

Chanson Espagnole (Cant popular gallec) Chanson

Italienne (Cant popular romanesc)

Cinq Mélodies populaires Grecques.

Poemes de Michel Dimitri Calvocoressi (1877 - 1944)

1. *Chanson de la Mariée*
2. *Là-bas, vers l'église*
3. *Quel Galant m'est comparable*
4. *Chanson des cueilleuses de lentisques*
5. *Tout gai!*